

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כא:] (ב) [לעיל ב.
וש"נ, ג] ויחא י: לקמן
כא:] (ד) [לעיל ב.
(ה) [לעיל ו: וש"נ, ו] לקמן
כב, ו] [לעיל ג. וש"נ.]

המחילה ואם סיך על גן כשרה בשבת
וסכות דמינו דהו דופן לשבת היה דופן
לסוכה ואע"ג דנענין שמים להלכתן:
וגריבא. לרוב למימר היק תלת
שמעתתא לשמעינן דאמרין קמי
דאי אשמעינן מבוי. הוה אמינא
המם הוא דמשערין לטובה ע"י מבי
דליכא שמי מחילין מעליהם: **עמי**
ביראות. אירא שם ד' וימדין נטין
לארבע הרומות שנים לכל מחילה
אמה מכאן ואמה מכאן שהדימדין
התנין ואמה לכל ד': **ואי אשמעינן**
הנך תפיס. ואל אשמעינן דאמרין
לעיל וכן לשבת הוה אמינא מחמירא
לקילתא הוא דאמר מינו: **תפסא**
תחמא סכך. פוסלת זה ולא תחמא
תחמא דשמות: **פרכא מחילא היא.**
דכתיב (מטו ח) והבדילה הפרוכת
לכם (נמו): **ורבין.** אמר לך שמי
וסכות דאמר דרמנא: **לינחן כה.**
למעלה פורחא כעין גג יעשה
מחמא: **דירא קצע.** דאריה השמש
קצוע וגרתיא כתיב: **שלם כלהבסן.**
פרסיון פועל ומעלה ד' (נחמס)
לחמס

דתן סוכה שהיא גבוהה
למעלה מעשרים אמה.
שניה רחבה לפחות אלה
נחמית קבע (108 י'). ב'
כהלכתן. מורחית ומוסית
במין גלם. או דרומית
ויערביית. כהלמתן, כשיעור
משך סוכה ולעיל 7.

סוכה שאין בה ארבע אמות על ד' אמות פסולה רבי יאשיהו הא דאמרין ^זרבי יהודה דתנן ^זסוכה שהיא גבוהה למעלה מכ' אמה פסולה רבי יהודה מכשיר ור' שמעון דתניא ^בכ' כהלכתו וג' אפילו טפח רבי שמעון אומר ג' כהלכתו וד' אפילו טפח רבן גמליאל דתניא ^ההעושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה רבן גמליאל פוסל ור"ע מכשיר בית שמאי דתנן ^ממי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין רבי אליעזר דתנן ^ההעושה סוכתו כמין ציץ או שסמכה לכותל רבי אליעזר פוסל לפי שאין לה גג וחכמים מכשירין אחרים דתניא אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה לפי שאין לה זווית אמר ר' יוחנן ^זסוכה העשויה ככבשן אם יש בהקיפה כדי לישב בה כ"ד בני אדם כשירה

ואם לאו פסולה כמאן כרבי דאמר
כל סוכה שאין בה ארבע אמות
על ארבע אמות פסולה מכדי ^לגברא
באמאא יתיב ^לכל שיש בהקפו שלשה
טפחים יש בו רוחב טפה בתריסר סגי
הני

העיושה סובחו בראש הענינה או בראש הספינה. לקח
הכלה הכל הכה בזריחה בפלגותה ד"ר"ג ור"ע חור"ד
בפרק הישן (לקמן דף ג.) דפליגי ביורה לעמוד ברוח
יוצא אמר יכול לעמוד ברוח מזיה דלרן ויחיה יכול
ויסלגו ברוח שגורש העולם כיון ילדא ממחויס
לעמוד ברוח מזיה דים ומיהו יס לישב כמחויס
הורים אומרים טובה העשויה בשבוע פסולה. דסוכה
י טובה הורים וז' לפנים מזו הילינו סוכה ופסורה מן
ז' כחמה דמכות פ"ק דימא (דף י.) דמהאי טעמא מחי

בראות בשרה. מינו דהוי מחילה
 לענין שבת ואש"כ דלא התיירו אלא
 לעולי רגלים ולעולי רגלים (ו לא התיירו
 אלא לנתינתם אכל ארס מטפס ויורד
 מטפס וטעם דקדמיתין מטפס עושן
 פסין וטעם דר' פא. מ"מ כיון
 דמלאויריחא שרי בכל ענין אמרינן
 מנו ואפילו מדרבנן אכל אכרי משום
 מאת סוכה וכו' עידי לריכוזא ממנו
 שזת לו חור וימפסין כל חיש למיחר
 האי טעמא דפשיטא ליה טעמא
 דמאי: **מחיצה** היא וקרייה
 ריטטא סבבה. מהא דנפקא לן
 מחילות לעיל מנאככות וקרייה רחמנא
 סבבה כל מני דרש דהמס לך דרשינא
 אלא מייחורא ותדע דכולהו מודו
 דלא צעין למחילות פסולת גורן
 ויבב: **בולדא** עבירה סוכה
 שרת קבע בעינין. על כרחי און
 דרין דהא רבי צבי ד' אמות ולב"ש
 סגי בכדי ראשו ורובו ושולטנו ודכוותיה
 ביצמות פרק ר"ג ודף נא: כוליה
 סבירה להו מחמיר קויה קנין גמור
 ויהא דמשיב הכא ר' יהודה לא משום
 דלסיקתא לעיל טעמא דהא דאני דפלי
 דכעו דרית עראי דהא דאני דהכא
 הוא מקשה לרבא דלית ליה ההוא
 טעמא אכל מ"מ אמת הוא ואלמלא מס
 קבע אמרינן מ"מ בפרק הישן ולקמן
 לחמר סוכה דרית קבע צעיתו ודיה

ש"מ דרגיל לעשות סוכות דירת קנע
במחנה דקמני כשרה גרסין בראש
שבדאס העגלה לא פליגי דהא ממקסיין
מזריה דאס וימיהו ס' ללחוט דכי הא
דירעה ולא ממסתר כולל מלאה
ינדי ולמה (א) לי מלאה דאיה יבולה
גבי סוכה שמחה כדכרי המטה:
מזיר והא דלמח ר"מ לקמן (דף ט:)
בחג כיון דקסבר דירת קנע בעינן חיי